

סרטים

בלש בגרוש

אחת ההצלחות הקופתיות הגדולות בי אמריקה, לפני שנתיים, היתה סרט שמי חיר ההפקה שלו היה זול יחסית, בשם רצו בהריגה, שנקרא בישראל חמישה בלשים לקינוח. למרות שרבים סברו כי אין לסרט סיכוי להצלחה, מאחר שהוא מיועד לקהל בעל רקע קולנועי עשיר הרבה יותר מזה של הקהל הישראלי הוא הוכיח את ההיפך, והוקרן במשך שבועות רבים על מסכי הערים הגדולות. האחראים לאותו סרט היו המחזאי ניל סיימון ובמאי אלמונייחית בשם רוברט

שגולם בקולנוע על-ידי האמפרי בוגארט ואיילין ברנן, שגילמה את מזכירתו. עם שני אלה החליט סיימון לשכלל את השיי טה ולקשטה בנוצות חדשות, בסרט הנור שא את השם הפארודי בלש בגרוש.

לכאורה זה אמור להיות סיפור מתח, ובו בלש נוסח סם ספייד (שאותו מגלם, כאמור, פאלק), המתבקש למצוא הפזן יקר המציאות עבור כמה לקוחות השוכרים אותו בעת-זובעונה-אחת - לאותה המטרה.

שידוך מטורף. למעשה, זהו שילוב מטורף בין כמה מן ההצלחות הקולנועיות הגדולות של בוגארט, כאשר הנץ ממאל טה, קאזאבלנקה, להחזיק ולאבד והתרדמה הגדולה, משמשים בעירבוביה השראה ור

פלזיר ופאלק

ברנמן ובוגארט

דמיון מפליא ל"להחזיק ולאבד"

פסנתרן וילסון ב"קזבלנקה" (למעשה) ופסנתרן קרוטר ב"בלש בגרוש"

גנגוועים אל העבר

של סירטי בוגארט, סידי גרינסטריט. דום דה-לואיו משתדל להיראות כמו פיטר לורה (גם גרינסטריט וגם לורה הופיעו בסרטים אחדים עם בוגארט). ניקול ויר ליאמסון הוא עידוכן הדמות הנאצית של קונראד וידט בקאזאבלנקה. סיד ציור (מעסיקו של סיימון בעבר) מגלם מעין וריאציה על הגנרל הישיש בהתרדמה ה גדולה, ואילו את מקומו של הפסנתרן הכישי המפורסם באותו הסרט, דולי ויל סון, מגלם כאן כושי אחר, סקאטמן קרוטר. לא רק הדמויות והסיפור רומזים הפעם לעבר. אפילו התיפארות מנסות לשחזר בקפדנות אותה האווירה, בעזרתו של הר צלם ג'ון אלונזו, שהוכיח כבר את יכולתו בסרטים כמו ציינה טאון של פולנסקי. כך, למשל, מועדון-הלילה בבלש בגרוש דומה להפליא למועדון האמריקאי בקאז זאבלנקה. מישרדו של הבלש זהה לזה שבנץ ממאלטה, טירת צמד הרמאים מור כירה את זו של התרדמה הגדולה והסיום, ליד רציף המעבורת, בתוך ערפל כבד. הוא פארודיה על בוגארט המלווה את ברנמן לנמל-התעופה בסוף קאזאבלנקה. מה נותר עוד לעשות אחרי סרט כזה? מל ברוקס יעשה בשנה הבאה סרט על מחבר בשם סיימון נילסן, הכותבת פאי רודית על בוגארט; אחר-כך יעשה ג'ון ויילדר סרט על במאי בשם ברוק מלסון, הצוחק על תסריטאי שכותב פארודיות על בוגארט. ולבסוף יבוא מארטי פלדמן, ו יעשה את הגירסה האחרונה של האמפרי בוגארט. אין צורך להוסיף שהוא עצמו יופיע בתפקיד הראשי.

מקור-חיקוי לא אכזב, לסימון המחבר ולי מור הבמאי. אותה האווירה, אשר לגברים, ג'ון האוזמן (המפיק שהפך שחקן) מתנפח ככל יכולתה כדי להיראות כמו הנבל הקלאסי

לורה, אסטור וגרינסטריט (למעשה) קאהן, האוזמן ודה-לואיו (למטה) זכרונות מ, הנץ ממאלטה"

כוכבים

לחיות ברביעית

אנוק איימה היא אחת התופעות המור זרות ביותר של הבד הצרפתי. בגיל 15 הופיעה בסירטה הראשון, בגיל 18 היתה כבר כוכבת, ובגיל 20 היתה נחלת העבר, נשואה לניקוס פאפאטאקיס ועקרת-בית. חלפו חמש שנים. אנוק נפרדה מבעלה, והיתה שוב תגלית. במאים עמדו בתור כדי להעסיקה, וביניהם כאלה כמו ז'אק דמי ופדריקו פליני.

אבל, עד מהרה היא נסוגה שוב, לא גילתה עניין רב בקידום קאריירה וכשי עברה את גיל ה-30 היתה רק עוד אחת מצבא של שחקניות שכמעט זהרו פעם.